

CANÇÓ DELS TRAGINERS

Ara en ve l'hivern
sempre en plou i neva,
pobres traginers
que van de carrera;
pobres traginers
que van de carrera.

Matxos que meneu
gasten gran fatxada,
porten davantal,
manteta i coberta;
porten davantal,
manteta i coberta.

Si els han agafat
i a la presó els menen;
si s'hi han escapat
per una finestra;
si s'hi han escapat
per una finestra.

Que ningú no ho veu,
sinó una donzella,
que en prenia el sol
al fonsa d'una era. (bis)

N'ha fet un gran crit
na l'escarcellero:
-"Els presos se'n van,
ja en passen la serra!" (bis)

Moreu va davant,
Jordi va darrera;
Moreu se girà:
-"Jordi, no segueixes?" (bis)

-"No puc caminar,
ni trepitjar en terra,
i els peus m'hi fan mal
de dur les cadenes. (bis)

Si pogués tornar
en aquelles terres,
faria un amor
de una donzella. (bis)

LA DAMA DE LION

Sota el pont de Lion
la lluna hi clarejava,
no és la lluna, no:

Caterina que hi rentava

la dolça dama de Lion.

N'han passat tres galants,
la n'han assaludada,
respon el més grandet:
-"Valga'm Déu, quina dama!

la dolça dama de Lion.

Respon el mitjancer:
-"Jo la tingués en cambra!
Respon el més petit:
-"Voleu callar, xerraires?

la dolça dama de Lion.

Que si fadrina n'és,
ben serà marmunada;
que si casada n'és,
serà garrotejada.

la dolça dama de Lion.

Seu sogra n'és a l'hort,
tot això s'escoltava.
Se'n va a trobar el seu fill
que n'és a la llaurada.

-"No em diries, el meu fill,
Caterina ont és ara?"
-"Caterina n'és al riu
que renta la bugada.

-"No l'ha rentada, no:
tota jo la som rentada
menos un llençol o dos
que el sabó m'hi faltava.

Ja se'n deixa estar els bous
i en 'gafa l'agullada.
La'n 'gafa per un braç,
per morta l'ha deixada.

Caterina, l'amor,
al llit se n'és anada.
Seu sogra hi ha anat:
-"Com ets tan delicada?

Per un petit bofetó
al llit te n'ets anada!"
-"Això no és un bofetó
ni tampoc bofetada.

Desbrigueu-ne el llençol
i també la flaçada
i an aquí veureu
la sang com arregala."

"Caterina, l'amor,
quin testament fas ara?"
"El testament que jo faig
del magall i la pala:

EL CARBONER

Tres noies de Sant Llorenç,
d'un pom d'argent, d'un pom d'argent,
si se'n van per un bosc enllà
violes collint.

*Don dolodon vent de Cerdanya
don dolodon vent de Conflent.*

Si se'n van per un bosc enllà
violes collint,
violes collint, violes collint,
quan ne són al mig del bosc
la nit els pren,
la nit els pren , la nit els pren.

Don daladon vent de Cerdanya...

N'entren un carboner
carbó faient.
"Carboner, el bon carboner,
treu-nos del bosc,
t'hi pagarem, t'hi pagarem,
no pas amb plata ni amb or
que no en portem

Don daladon vent de Cerdanya...

No pas amb plata ni amb or
que no en portem,
que no en portem, que no en portem,
i un beso de totes tres
t'hi pagarem,
t'hi pagarem, t'hi pagarem."

Don daladon vent de Cerdanya...

"Val més un diner d'argent
que petons cent." (tres)
"Carboner, el bon carboner,
que ets innocent."

Don daladon...

Carboner, el bon carboner,

que ets innocent! (tres)
Tenes la ventura al bosc
i no la en prens.

Don...

Tenes la ventura al bosc
i no la en prens. (tres)
I el carbó que tocaràs
mal foc lo crem.

Don...

I el carbó que tocaràs
mal foc lo crem!(tres)
La cendra que al foc faràs
s'endugui el vent!

Don...

La cendra que al foc faràs
s'endugui el vent! (tres)
Carboner llença els esclops
i els instruments.

Don...

Carboner llença els esclops
i els instruments, (tres)
i se'n va al cap d'un serrat
a aturar el vent.

*Don daladon vent de Cerdanya
don daladon vent de Conflent.*

EL RECTOR DE COLLBOTÓ

El rector de Collbotó
era un home molt tabola,
al punt de la mitja nit
confessava una dona

*Ja mai més,
ja mai mé cap dona vella,
ja mai més.*

Al punt de la mitja nit
confessava una dona,
quan n'és mitja confessió
'riba el pobre del seu home.

*Ja mai més
ja mai més cap dona vella,
ja mai més.*

Quan n'és mitja confessió
'riba el pobre del seu home,

- "Què hi fa aquí el senyor rector,
que hi fa aquí en aquestes hores."

- "Jo n'estava confessant
pobre de la vostre dona.

Si no li'n feu un remei
dintre una hora serà morta."

- "El remei que li faré
serà un cop de pistola.

I a vostè, el senyor rector,
jo li faré la corona.

Li faré amb una destrat
perquè quedi més rodona."

Quan ell n'ha sentit això
de la finestra en fa porta.

La sotana queda a dins
i el rector cap a defora.

Baixava allà a l'hort avall
baixava com cent dimonis.

Les faves que hi havia allí
hasta feien criquis-croquis.

Quan és al "fonsa" de l'hort
troba la seu majordona.

- "D'on ne ve el senyor rector,
d'on ne ve en aquestes hores?"

- "Jo ne vinc del carrer nou
d'allà on hi fan l'aioli.

Ella en tenia el morter
i jo li tirava l'oli."

*Ja mai més,
ja mai més cap dona vella,
ja mai més.*

LES NOIES D'OLOT

Les noies d'Olot
en són boniques
el galant les veu,
les galants ninetes.

Lai trumlararà
les galants ninetes.

Jo hi pogués dormir
una nit amb elles,
una nit o dues
o mitja dotzena.
Lai trumlararà...

Una nit o dues
o mitja dotzena,
o si pogués ser
la dotzena entera.
Lai...

O si pogués ser
la dotzena entera,
diumenge vinent
farem la concerta.

'nirem a ballar
i a la Ribereta.

Tot ballant, ballant,
l'amor els atormenta.

- "Per on passarem,
que la gent no ho vegin?"

- "Passarem per alt,
per l'hort d'en Falguera."

- "Si en Falguera ho veu,
tirarem enrera."

- "Tirarem un roc
per la finestreta."

L'amo ho ha sentit:
-"Què és això, ninetes?"

- "xò no sabeu què és?
i és de bon coneixer!"

Si n'és el gatet
buscant la rateta.
Lai trumlararà
buscant la rateta.

EL PARDAL

Una cançoneta nova
vos la diré,
vos la diré:

del Pardal quan s'allotjava
sus l'oranger,
vos la diré:
del Pardal quan s'allotjava
sus l'oranger.

El Pardal quan s'hi allotjava
feia remor
per veure si el sentiria
la seva amor.

La seva amor n'és en cambra,
que no en sent res,
sinó els mossos de la casa,
els traginers.

De la finestra més alta
li'n vaig parlar
les onze hores són tocades
vés-te a allotjar.

A allotjar no hi vaig encara,
vaig de camí:
som fet una prometença
a Sant Magí.

Quan a Sant Magí vaig ser-ne,
vaig suplicar:
que em deixés tornar a mes terres
per festejar.

La cançó, qui l'ha dictada,
qui treta l'ha?
Són tres fadrins de la plana
de l'Empordà.

ELS DOS ENAMORATS

Si són dos enamorats
a punt de donar-se el "sí".
Set anys ha estat sense venir:
ja en trob l'amor sepultada.

Ja en gafa la guitarreta
a la sepultura se'n va.
Quant és a la sepultura,
ja en comença a tocar.

"Desperta't, tu, amor meva,
que n'és hora de bon cor."
"Si em diguessis tu qui eres,
també t'ho diria jo."

"Sóc aquell amor passada,

que te'n venia a buscar."
"Si em veies desfigurada,
de por et faria assustar."

"A mi no m'assustaries,
ni por tindria de tu,
encara que hagués de venir-hi
a la sepultura amb tu."

"Baixant a baix de la porta
trobaràs un cabell amat:
el gafes i te l'emportes
i el tenes ben reservat.

Al cim de la pedra endaurada
tres lletres t'hi vull escriure:
que el qui en viu enamorat
sense l'amor no en pot viure.

Qui en viu enamorat,
tres coses ha de menester:
enteniment i memòria,
dissimular-ho també.

DON LLUÏSO

Me n'han dada penitència
tres dies del mar passar,
com n'anava prou de pressa,
amb tres hores el vaig passar,
amb tres hores el vaig passar.

Me'n vaig a casa de la meu tia,
la tia de Montalvà;
amb un peu tustí la porta:
-"Hola, hola, aquí qui hi ha?"

-"Don Lluís, Senyora tia,
Don Lluís de Montalvà.
No em diriu, la meu tia,
la meva mare què en fa?"

-"La teva mare, Lluïso,
soterrada n'és temps ha."
-"No em diriu, la meu tia,
el meu pare quina en fa?"

-"El teu pare, Lluïso,
pres dels moros, n'és temps ha."
-"No em diriu, la meu tia,
la meva esposa què en fa?"

-"La teva esposa, Lluïso,
s'hi és tornada a casar."
-"No em diriu, la meu tia,

an a quin carrer s'està?"

- "Al carrer d'Argenteria,
al portal més prop del mar."

- "Ai, baixeu-m'hi la guitarra,
la cançó li a tocar.

Aniré tocant cantando,
a veure si em coneixerà."
I al primer toc de guitarra
don Joan se despertà:

- "Desperta't, Donya Maria,
sentiràs un bell cantar.
Jo no sé si és cant d'àngels
o els peixos dintre la mar."

- "Ai, això no és cant d'àngels,
ni els peixos dintre la mar,
això són les amors primeres,
no es poden desolvidar."

- "Si són les amors primeres,
prompte aniré a matar!"
- "Si tu mates Don Lluïso,
amb mi hauràs de començar!"

No en passà l'espai d'una hora,
donya Maria finà.
No en passà l'espai d'una altra ,
Don Lluïso mort està.

MARIÛT

- "On eres ahir a la tarda
cul brut, mal brut, mariüt!
on eres ahir a la tarda?"

- "N'era al riu a rentar la bugada
bon Déu, senyor meu marit,
n'era al riu a rentar la bugada."

- "Qui eren aquelles que t'hi ajudaven
cul brut, mal brut, mariüt!
qui eren aquelles que t'hi ajudaven?"

- "N'eren les meves camarades"
bon Déu...

- "Les teves camarades no porten pas calces, *cul brut...*

- "N'era que anaven retrossades"

- "Les teves camarades no porten pas espasa"

- "N'era el fus i la filosa"
- "Les teves camarades no porten pas barba"
- "N'era el moixell de fusada"
- "Les teves camarades porten pas mustaixa!"
- "És que anaven untades de mores"
- "Aquest any n'és pas l'anyada!"
- "Són de l'anyada passada."
- "On les tenies conservades?"
- "En una conserva cirada"
- "Jo et trencaria tres pams de testa!"
- "I què en faries de les restes?"
- "Jo els refotaré per la finestra!"
- "Cans i gats faran la festa."

UN CARRETER CATALÀ

I un carreter català,
molt alegre i divertit, divertit,
i una matinada fresca
a la carretera de Vic.

Si en troba una minyoneta
que no en sap allarga'el pas, llarga'el pas
la'n 'gafa i la'n puja al carro
pensant: tu l'estrenaràs.

Quan dalt del carro van ésser,
cossa va i cossa ve, cossa ve,
i quant més cosses tirava
més pitjava el carreter.

I al cap de set o vuit dies,
carreter a l'hospital, hospital,
per veure si en trobaria
i un remei per aquell mal.

De remei no en va trobar-ne.
- "I això se us ha de tallar, de tallar,"
- "Que per l'amor de Déu sigui,
i això deixeu-m'ho estar."

I aquestes ne són les ditxes
que en tenen els carreters, carreters,

que tots porten dos rellotjes
i mai saben l'hora que és.